

Urbanus

GAZETA PARAFIALNA 9(112) 2025

Parafia pw. św. Urbana I w Zielonej Górze
KOŚCIÓŁ PATRONALNY MIASTA ZIELONA GÓRA

Święty Urbanie I, Patronie nasz, módl się za nami!

MYŚL MIESIACA:

Wielkim jest staranie, jakie ma Pan Bóg o ludzi. Wielką nam miłość okazał przez to, że ustanowił aniołów, aby nas strzegli.

Św. Augustyn

Drodzy Czytelnicy i drodzy Parafianie!

Koniec wakacji, nowy szkolny i katechetyczny, Winobranie, jesień. Dzieci poszły do kolejnej klasy, my o rok starsi. Rozpoczynamy kolejny, nowy „sezon” naszego życia. Co on przyniesie? Jaki będzie? Jacy będziemy za miesiąc, za rok, za dziesięć lat??? I Pan Bóg wciąż ten sam, w konfesjonale, w Eucharystii, w Piśmie świętym, w modlitwie, w szkole na katechezie. Czekający na człowieka, cierpliwy, słuchający. Tylko czy człowiek w natłoku tych nowości „kolejnego sezonu życia”, pamięta o Panu???

Opiekun ks. Michał Barański

MSZA ŚWIĘTA

OBRZĘDY MSZY ŚWIĘTEJ: KOMUNIA I ROZESŁANIE

W ostatnim już rozważaniu o poszczególnych częściach Mszy świętej, pochylimy się dzisiaj nad obrzędem Komunii oraz rozesłania czyli zakończenia Mszy świętej.

W Ogólnym wprowadzeniu do Mszału rzymskiego możemy przeczytać: „Jezus ustanawiając w czasie Ostatniej Wieczerzy sakrament Eucharystii powiedział do swoich uczniów: *Bierzcie i jedzcie, bierzcie i pijcie*. Nakaz ten odnosi się do wszystkich uczestników liturgii mszalnej. Mają oni zgodnie z poleceniem Pana, odpowiednio przygotowani, przyjmować Jego Ciało i Krew, jako pokarm duchowy.”

Modlitwa Pańska (Ojcze nasz) - rozpoczyna obrzędy przygotowawcze do Komunii świętej. Najstarsze komentarze do modlitwy Pańskiej w prośbie o chleb powszedni widzą aluzję do chleba eucharystycznego. Podobnie prośbę o odpuszczenie win uważano jako przygotowanie do przyjęcia Ciała Pańskiego i Jego Krwi. Te dwie prośby zawarte w Modlitwie Pańskiej spowodowały, że stała się ona modlitwą komunijną.

Po modlitwie po Komunii następuje tzw. Embolizm, który jest rozwinięciem ostatniej prośby Modlitwy Pańskiej. Wezwanie, Modlitwę Pańską, embolizm oraz doksologie odmawia się głośno, albo się śpiewa. Obrzęd pokoju - również przygotowuje wiernych do przyjęcia Komunii św. W Kazaniu na Górze Chrystus mówi: *Jeśli więc przyniesiesz dar swój przed ołtarz i tam wspomnisz, że brat twój ma coś przeciw tobie, zostaw tam dar swój przed ołtarzem, a najpierw idź i pojednaj się z bratem swoim. Potem przyjdź i dar swój ofiaruj*. Zewnętrznym wyrazem zgody z bliźnim jest znak pokoju. Kiedyś znakiem tym był pocałunek pokoju, później wprowadzono pacyfikał, którym był relikwiarz lub krzyż. Znak pokoju został ograniczony tylko do liturgii święceń i uroczystych celebracji. Sobór Watykański II na nowo przywrócił go do liturgii i ustalił jego miejsce przed śpiewem *Baranku Boży*. Współcześnie znak pokoju przekazujemy poprzez skinienie głową lub podanie ręki najbliższemu stojącemu wiernemu.

Łamanie chleba - jest wykonaniem czynów Chrystusa z Ostatniej Wieczerzy. Tam Chrystus łamał chleb i rozdawał uczniom. Łamanie chleba, obok znaczenia praktycznego, dla rozdzielania Komunii św., ma również znaczenie symboliczne. Oznacza mianowicie tę prawdę, że wielu pożywając z jednego chleba eucharystycznego, którym jest Chrystus, staje się z Nim jednym ciałem. Obrzęd mieszania postaci eucharystycznych jest pozostałością historyczną. Celebrans po łamaniu hostii, małą jej częśćkę wpuszcza do kielicha.

Baranku Boży - (*Agnus Dei*) śpiewa się w czasie obrzędu łamania chleba. Śpiew ten powtarza się tak długo, jak długo trwa łamanie chleba eucharystycznego. Ostatnie wezwanie kończy się słowami: „obdarz nas pokojem”.

Prywatne przygotowanie kapłana do Komunii św. w ramach liturgii mszalnej jest pozostałością apologii średniowiecznych. Kapłan po cichu odmawia modlitwę, a równocześnie lud w ciszy przygotowuje się do przyjęcia Komunii świętej. Podczas Komunii świętej - kapłan bierze hostię, ukazuje ją wiernym i zaprasza ich na ucztę Chrystusa. Kapłan po przyjęciu Eucharystii i krótkiej modlitwie, podaje Komunię św. poszczególnym wiernym ze słowami: „Ciało Chrystusa”, na co każdy odpowiada „Amen”, wyznając wiarę w obecność Chrystusa w Eucharystii. Śpiew na Komunię wykonuje się przy jej udzielaniu. Jedność głosów wyraża duchowe zjednoczenie przyjmujących Komunię św. i ukazuje radość serc i braterski charakter procesji komunijnej. Dziękczynienie po Komunii św. jest wskazane i może odbywać się przez pewien czas. Może odbywać się w ciszy. Można także odśpiewać psalm lub hymn albo inny śpiew wielbiący lub dziękczynny. Modlitwa po Komunii - ma charakter dziękczynny. Zawiera także prośbę o trwałe skutki przyjętego Sakramentu.

Następnie w Mszy świętej niedzielnej następują ogłoszenia parafialne, które mają swoje miejsce po modlitwie zamykającej obrzędy komunijne. Muszą one być dobrze przemyślane, zwarte i ograniczone do informacji koniecznych.

Błogosławieństwo kapłańskie może mieć zwykłą formę lub wzbogaconą modlitwą nad ludem względnie inną formułą modlitewną. Kapłan zwrócony do wiernych rozkłada ręce i mówi: „Pan z wami”, na co lud odpowiada: *I z duchem twoim*”, po czym udziela błogosławieństwa: „*Niech was błogosławi Bóg wszechmogący, Ojciec i Syn, i Duch Święty*”. Uroczyste błogosławieństwo rozpoczyna się od wezwania diakona lub kapłana: „Pochylcie głowy na błogosławieństwo”. Następnie kapłan wyciąga ręce nad ludem i odmawia formuły błogosławieństwa, na które wszyscy odpowiadają „Amen”. Istnieją formuły uroczystego błogosławieństwa na wszystkie okresy roku liturgicznego, a także na Msze obrzędowe i o Świętych Pańskich. Rozesłanie jest wezwaniem do trwania w pokoju Chrystusa w swych codziennych zajęciach i do wychwalania i błogosławienia Pana. Łacińskie brzmienie: „*Ite missa est*” – polskie „Idźcie w pokój Chrystusa” wyraża także misję wiernych do przemiany życia swego i bliźnich poprzez świadectwo. Gdy obecny jest diakon formuła rozesłania należy do niego. Z kolei kapłan całuje ołtarz na znak szacunku. Potem wraz z ministrantami oddaje cześć ołtarzowi przez ukłon lub przez ukłęknięcie, jeżeli w prezbiterium znajduje się tabernakulum z Najświętszym Sakramentem. Następnie odchodzą do zakrystii.

Msza Święta - Eucharystia to najważniejsza, najlepsza i najbardziej ważna forma modlitwy jaką człowiek składa Panu Bogu. Ileż w niej uczestniczymy sprawujemy pamiątkę męki, śmierci i zmartwychwstania naszego Pana Jezusa Chrystusa. Uczestniczymy w niej zawsze świadomie, zawsze z czystym sercem, otwartym na Boże Słowo i Komunię świętą.

Ks. Michał Barański

82. rocznica Zbrodni Wołyńskiej

Po raz pierwszy w tym roku obchodzimy nowe święto państwowe: Narodowy Dzień Pamięci o Polakach – Ofiarach Ludobójstwa dokonanego na ludności polskiej w latach 1939–

1946 przez nacjonalistów ukraińskich z Organizacji Ukraińskich Nacjonalistów (OUN) i Ukraińskiej Powstańczej Armii (UPA) oraz innych ukraińskich formacji nacjonalistycznych działających na ziemiach Kresów Wschodnich II Rzeczypospolitej Polskiej (województwa wołyńskie, tarnopolskie, stanisławowskie, lwowskie, poleskie) oraz obecne województwa lubelskie i podkarpackie. Ustawę w tej sprawie Sejm przyjął 4 czerwca 2025 r.

Na stronie Instytutu Pamięci Narodowej czytamy: (...) „męczeńska śmierć z powodu przynależności do narodu polskiego zasługuje na pamięć w formie dnia wyróżnianego corocznie przez państwo polskie, w którym ofiarom będzie oddawany hołd” (...)

„Zamordowali ponad sto tysięcy Polaków, głównie mieszkańców wsi, zniszczyli ich mienie i doprowadzili do uchodźstwa z Kresów Wschodnich II Rzeczypospolitej setek tysięcy Polaków. Apogeum tej zbrodni przypada na lipiec 1943 r., a symboliczną datą hekatomby Polaków z rąk ukraińskich nacjonalistów jest dzień 11 lipca 1943 r., kiedy Polacy byli mordowani w około stu miejscowościach” – głosi ustawa.

Dotychczas, na mocy uchwały Sejmu RP z 22 lipca 2016 roku, w tym dniu obchodziliśmy Narodowy Dzień Pamięci Ofiar Ludobójstwa dokonanego przez ukraińskich nacjonalistów na obywatelach II Rzeczypospolitej.

W świetle prawodawstwa międzynarodowego, mordy popełnione przez Ukraińców, głównie na Polakach, kwalifikowane są jako ludobójstwo. Zgodnie z najnowszymi szacunkami polskich badaczy w latach 1939–1947 z rąk ukraińskich nacjonalistów zginęło ponad 120 tys. obywateli Kresów Wschodnich II Rzeczypospolitej: ok. 60 tys. na Wołyniu i co najmniej 60 tys. w Małopolsce Wschodniej (woj. lwowskie,

stanisławowskie i tarnopolskie), na Polesiu i na Lubelszczyźnie.

W piątek, 11 lipca 2025 r. pod pomnikiem Ofiar Zbrodni Wołyńskiej w Zielonej Górze złożono kwiaty. To ważny dzień dla wielu zielonogórczan bo ich przodkowie pochodzą z Kresów – wspomniał Marek Kamiński – zastępca prezydenta Zielonej Góry. Pomnik Ofiar Zbrodni Wołyńskiej w Zielonej Górze stanął na placu Słowiańskim w ubiegłym roku.

Obecny na uroczystości dr hab. Rafał Reczek – dyrektor Oddziału Instytutu Pamięci Narodowej w Poznaniu powiedział, że dramat wydarzeń polega na tym, że to było bardzo często działanie najbliższych sąsiadów, ludzi, którzy się znali, spędzali wspólnie czas.

Pani Małgorzata Gośniowska-Kola – prezes Stowarzyszenia Huta Pieniacka, radna Sejmiku Województwa Lubuskiego apelowała ponownie o zgodę na ekshumację i godne pochowanie ofiar rzezi wołyńskiej. Do tej pory strona ukraińska zezwoliła na wydobywanie szczątków w Puźnikach i na terenie dawnej wsi Zboiska. To ważna, ale mała miejscowość. Na ekshumacje czekają miejsca gdzie rozmiary ludobójstwa są ogromne, choćby

Huta Pieniacka.

Wielu pomordowanych, leżących w dołach śmierci, w polach i lasach, w miejscowościach, które zniknęły z mapy, czekają na odnalezienie i ekshumację, na godny, katolicki pochówek. Czekają na to ich rodziny.

Maria Paszkowicz
Zdjęcia: Maria Paszkowicz

Krzysztof czyli niosący Chrystusa

Święty Krzysztof jest patronem podróżujących, kierowców, a także przewoźników. Według legendy, był olbrzymem, który postanowił służyć najpotężniejszemu panu. Pewnego dnia przeniósł przez rzekę małe dziecko, które okazało się być samym Jezusem Chrystusem. Podczas Jego przenoszenia, rzeka stała się gwałtowna, a dziecko niespodziewanie stało się bardzo ciężkie. Krzysztof dowiedział się, że dźwigał na swoich ramionach ciężar całego świata.

W piątek, 25 lipca 2025 r., w liturgiczne wspomnienie św. Krzysztofa, po każdej Mszy Świętej nasz ksiądz proboszcz Mirosław Donabidowicz odmawiał modlitwę poświęcenia pojazdów i błogosławieństwa kierowców.

Środki transportu były różne. Małe i duże. Samochody, rowery, rowerki i wózki dziecięce.

Dla człowieka wierzącego nie ma dziedzin oderwanych od Boga i pozbawionych Jego obecności. Dziękujemy Panu Bogu za dobrodziejstwo pojazdów. Prosimy o opiekę nad nami i mądrość, gdy będziemy ich używać, aby one służyły nam jak najlepiej w naszych podróżach do pracy i na odpoczynek. Zawierzamy Panu Bogu również nasze podróże.

Pamiętajmy o dobrych zasadach za kierownicą, o opanowaniu pośpiechu, unikaniu rozproszeń, zachowaniu trzeźwości, i szacunku wobec innych użytkowników drogi. W ten sposób dajemy świadectwo naszej wiary.

Święty Krzysztofie – prowadź!

MODLITWA POŚWIECENIA POJAZDÓW I BŁOGOSŁAWIENSTWO KIEROWCÓW

Boże, który mocą swojego słowa stworzyłeś cały wszechświat i dałeś człowiekowi władzę nad całym stworzeniem oraz moc doskonalenia świata według zamysłów Twojej woli; spraw, aby pojazdy, dzieło Twoje i pracy ludzkiej, dzięki Twemu błogosławieństwu służyły dla dobra człowieka, jego pracy i wypoczynku. Za wstawiennictwem

Matki Niepokalanej i św. Krzysztofa, patrona kierowców podróżujących, ustrzeż Panie wszystkich, którzy będą korzystali z tych pojazdów, od wszelkich nieszczęść duszy i ciała, aby bezpiecznie mogli dojechać do wyznaczonego celu. Niech zebrani kierowcy i ich pojazdy będą pobłogosławione dla Twojej chwały i pożytku ludzkiego w imię Ojca i Syna i Ducha Świętego. Amen.

Święty Krzysztofie módl się za nami

NA MARGINESIE

- 15 SIERPNIA, WNIEBOWZĘCIE NAJŚWIĘTSZEJ
MARYI PANNY, PIĘKNA UROCZYSTOŚĆ
ZARAZ POTEM
- 16 SIERPNIA
URODZINY NASZEGO
KS. MICHAŁA
- WE WRZEŚNIU
ORSZAK ŚW. URBANA
- A NA KONIEC
WRZEŚNIA ŚWIĘTO
NASZYCH BRAC ARCHANIOŁÓW
NO I IMIENINY KS. MICHAŁA,
BO IMIĘ MA PO ARCHANIEŁE
- A NA POZĄTKU PAŹDZIERNIKA
ŚWIĘTOWAĆ BĘDĄ ANIOŁOWIE
STRÓŻOWIE

Z okazji imienin

Księdza wikariusza Michała Barańskiego

*składamy serdeczne życzenia
zdrowia, sił i radości
na każdy dzień posługi
duszpasterskiej.*

*Niech Boża Opatrzność
nieustannie prowadzi Księdza,
dodając otuchy i światła
w codziennych obowiązkach.
Życzymy, aby dobry Bóg obdarzał
Księdza swoim błogosławieństwem,
Matka Boża otaczała
płaszczem opieki,
a ludzka życzliwość
była źródłem radości i wdzięczności.
Niech Księdza posługa
przynosi obfite owoce,
a każdy dzień napędza pokojem
i nadzieją.*

Szczęść Boże!

Redakcja

Imięiny Siostry Marty

We wtorek, 29 lipca 2025 r. nasza Siostra Marta obchodziła imieniny. Zgromadziliśmy się na wieczornej Mszy Świętej w intencji solenizantki. Eucharystię sprawował ksiądz proboszcz Mirosław Donabidowicz. Złożył Siostrze życzenia zdrowia, pomyślności

oraz wielu łask Bożych, opieki Matki Bożej i patrona naszej parafii św. Urbana I.

Pan organista zaintonował „Życzymy, życzymy”. Siostra Marta otrzymała wiele życzeń od członków naszej wspólnoty parafialnej.

Redakcja

*Niech ci błogosławi Pan,
Niechaj cię strzeże.
Niech rozjaśni oblicze Swe nad tobą
I niech miłościw ci będzie.*

*Niech ci błogosławi Pan,
Niechaj cię strzeże.
Niech obróci twarz Swoją ku tobie
I niech da ci Swój pokój.*

Urodziny Księdza Michała

Tuż po święcie Matki Bożej Zielnej 16 sierpnia 2025r., nasz ksiądz wikariusz Michał Barański obchodził urodziny. Odprawił Mszę Świętą w swojej intencji, zamówioną przez członków Żywego Różańca i sympatyków Radia Maryja.

Składając mu życzenia ksiądz proboszcz Mirosław Donabidowicz zauważył, że ksiądz Michał ma 38 lat życia a on ma 38 lat kapłaństwa potem Ksiądz Proboszcz zaintonował solenizantowi pieśń „Życzymy, życzymy”.

Po Eucharystii można było złożyć Księdzu Wikariuszowi życzenia, co też liczni parafianie uczynili.

Redakcja

Matka Boska z Guadalupe w Zielonej Górze

Meksykańscy misjonarze z Guadalupe przybyli do Zielonej Góry, do parafii pw. Miłosierdzia Bożego na zaproszenie księdza proboszcza Pawła Łobaczewskiego, który kilka lat temu był w sanktuarium w Guadalupe i tam poznał misjonarzy ze stowarzyszenia misjonarzy-pielgrzymów. Utrzymywał z nimi kontakt i przy okazji ich kolejnej misji do Polski (byli już dwukrotnie) zaprosił do

swojej parafii. Ale, jak powiedzieli meksykańscy misjonarze, wszystko zaczęło się jeszcze wcześniej, bowiem we śnie jeden z nich widział zielonogórskiego księdza. Gdy ten przybył do Guadalupe, do Matki Bożej - rozpoznał go.

Uroczystość w parafii rozpoczęła się w pierwszosobotnim czuwaniem modlitewnym 2 sierpnia 2025 r. O godzinie 11:00 w procesji wprowadzono i powitano kopię obrazu Matki Bożej z Guadalupe i kopię wizerunku św. Juana Diego, z którym związane jest jego powstanie. Odmówiono różaniec, po którym odbyła się konferencja. Misjonarze mówili o duchowości guadalupańskiej oraz historii powstania obrazu. Przekazali

przesłanie zachęcające do wytrwałości w modlitwie, szczególnie modlitwie różańcowej, która niesie siłę. Mówili, że tajemnica obrazu Matki Bożej z Guadalupe jest związana z obroną życia poczętego.

Potem była Msza Święta. W kazaniu ks. Paweł Łobaczewski naświetlił tło historyczne kraju w chwili objawień. Powiedział, że nazwa Guadalupe w języku Indian oznacza „depcząca głowę węża” i na wizerunku Matki Bożej z Guadalupe Maryja depce węża. Indianie widzieli w nim najważniejsze bóstwo azteckie, Pierzastego Węża, któremu Aztecy składali krwawe ofiary z ludzi szczególnie z młodych dziewcząt. Dlatego chętnie przyjęli Matkę Bożą jako patronkę. Poczuli się wyzwoleni od okrutnych, rządów azteckich. Doszło do masowych nawróceń.

Indianin Juan Diego był zwykłym, prostym człowiekiem. Nie był zbyt chętny do spełnienia prośby Matki Bożej, która jednak znalazła drogę do jego serca. Z nami też tak czasem bywa. Może właśnie dziś w obecności tych dwóch szczególnych obrazów, również do nas przemawia.

Zaprasza do modlitwy.

Obraz Matki Bożej na widniejącej na płaszczu – tilmie Indianina, podobnie jak Całun Turyński nie został uczyniony ręką ludzką. Odbił się na nim po spotkaniu Juana z Matką Bożą, kiedy to poprosiła go o wybudowanie w miejscu spotkania kościoła.

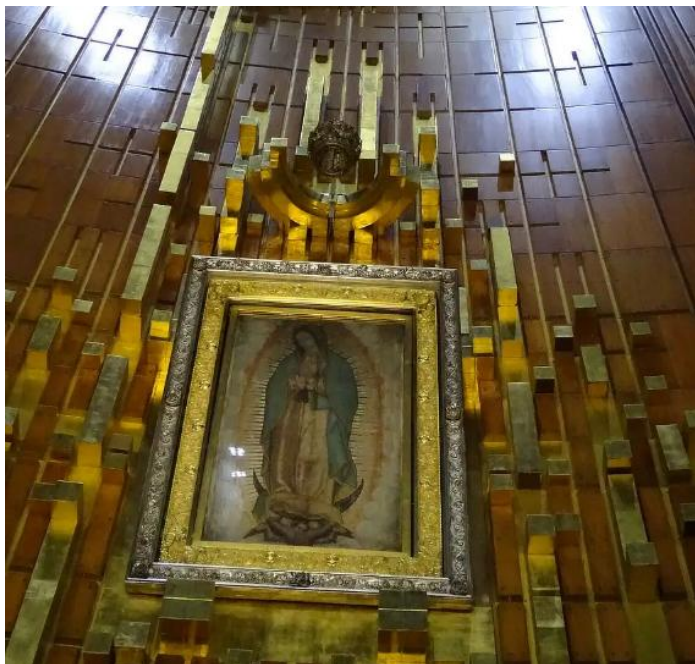
Wszyscy chętni mogli otrzymać szkaplerze z wizerunkiem Matki Bożej. Na koniec nastąpiło błogosławieństwo i rozesłanie - troje parafian podjęło misję szerzenia kultu Matki Bożej z Guadalupe, duchowości guadalupańskiej i modlitwy za wstawiennictwem Maryi z Guadalupe. Otrzymały one obrazy Matki Bożej.

Ksiądz Proboszcz ogłosił, że obraz Matki Bożej z Guadalupe będzie peregrynował w parafii.

Na uroczystości byli obecni wierni z zielonogórskich parafii, również z naszej, św. Urbana I.

Halina Waszkiewicz
Zdjęcia: Maria Paszkowicz

O wizerunku

Obraz Matki Bożej w Guadalupe

<https://www.werbisci.pl/index.php/wiadomosci/swiat/blizej-matki-bozej-z-guadalupe>

Obraz Matki Bożej utrwalony na tilmie znajduje się w bazylice w Guadalupe, które obecnie stanowi dzielnicę miasta Meksyk. Również wzgórze Tepeyac, znajduje się w granicach miasta.

Bazylika w Guadalupe

<https://www.werbisci.pl/index.php/wiadomosci/swiat/blizej-matki-bozej-z-guadalupe>

Dokładna analiza naukowa wizerunku Matki Bożej z Guadalupe pokazuje, że skrywa on wiele zaskakujących tajemnic.

„Obraz Matki Bożej z Guadalupe ma wymiary 195 na 105 centymetrów. Wysokość postaci Maryi mierzy od stóp do głowy 143 centymetry, a średnica jej żrenicy wynosi zaledwie 6 milimetrów.” (Dowody tajemnicy, Grzegorz Górny, Janusz Rusikon).

Wykonane dzięki współczesnej technologii zdjęcie oczu Matki Bożej powiększone 2500 razy ukazało sceny utrwalone w żrenicach Maryi – widnieje tam dwanaście postaci, w tym pierwszy biskup Meksyku i Indianin Juan Diego. Widoczne są dokładnie nawet takie detale jak rzemyki sandałów i ozdobny kolczyk Indianina.

Symbolika na obrazie jest zrozumiała dla tamtejszej ludności indiańskiej. Niewiasta na wizerunku nie jest boginką, bo nie zakrywa twarzy maska. Jest potężniejsza od słońca bo je zasłania sobą (czyli boga słońca i wojny). Ma złożone ręce, a zatem oddaje cześć komuś większemu od siebie. Jest przepasana szarfą, która w kulturze azteckiej była oznaką dziewictwa. Na swoim łonie nosi kwiat quincunce – symbol absolutnej boskości i transcendencji. Płaszcz Matki Bożej jest niebieski. Dla Azteków to kolor nieba, siedziby bóstwa. Na płaszczu znajdują się rysunki gwiazd. Badania wykazały, że układ gwiazd na tilmie jest identyczny z tym jaki miał miejsce nad Meksykiem w grudniu 1531 r. Co istotne, obserwator gwiazd nie znajduje się na Ziemi lecz tak jakby był na Słońcu. Dla Azteków obeznanych z astrologią oznaczało to, że w łonie kobiety mieszka prawdziwy Bóg, Pan wszechświata.

Twarz Matki Bożej na obrazie ma kolor moreno – kolor skóry Metysów. Z daleka wydaje się być Indianką, z bliska białą kobietą.

Materiał z którego wykonano indiański płaszcz to włókno agawy. Powinno przetrwać zaledwie kilkadziesiąt lat. Do dziś zachowany jest w stanie idealnym, tak jak i wizerunek. Nie szkodzi tilmie ani obrazowi kurz, dym z kadzideł, owady itp. Barwy wydają się być z biegiem lat piękniejsze i wyrazistsze.

Naukowcy, podobnie jak w przypadku Całunu Turyńskiego, nie potrafią powiedzieć jak powstał obraz. Nie został uczyniony ręką ludzką.

Na podstawie:

„Dowody tajemnicy”, Grzegorz Górny, Janusz Rusikon

O Juanie Diego

Juan Diego urodził się w 1474 r. w azteckiej wiosce oddalonej o 20 km od obecnej stolicy Meksyku. Był biednym Indianinem trudniącym się uprawą roli i wyrabianiem mat. W XVI w. Hiszpanie podbili Meksyk. Państwo Azteków przestało istnieć w 1521 r. Król Hiszpanii prosił papieża i biskupów, by na nowo zdobyte ziemie posyłali misjonarzy. Na nowy kontynent przybyli franciszkanie. Z ich rąk w 1524 r. Juan Diego oraz jego żona Maria Łucja przyjęli chrzest. Wkrótce potem Juan owdowiał i zamieszkał u wuja. Bardzo przeżywał odejście żony. Dwa razy w tygodniu przemierzał kilkanaście mil na niedzielną Mszę Świętą i sobotnią katechezę prowadzoną przez zakonników.

Podczas jednej z takich wędrówek, 12 grudnia 1531 r., wydarzyło się coś niezwykłego. Na wzgórzu Tepeyac zobaczył Maryję Niepokalaną, która zapewniła go, że będzie się opiekować nowymi wyznawcami swego Syna. Maryja powiedziała Juanowi, by udał się do biskupa i przekazał mu Jej życzenie: na miejscu, gdzie Indianin spotkał Maryję ma zostać wybudowany kościół ku Jej czci. Matka Boża obiecała wziąć w opiekę Indian.

Biskup Juan de Zumarraga nie wierzył słowom Indianina. Zażądał od Maryi znaku. Juan Diego ponownie więc udał się więc na miejsce widzenia a Maryja zjawiła się tam i poleciła by nazrywał róż - a była zima. Indianin zerwał wskazane róże, zawinął w płaszcz i zgodnie z życzeniem Matki Bożej zaniósł biskupowi.

Biskup, gdy zobaczył świeże, pachnące róże – uwierzył a gdy rozwinął płaszcz Indianina, wszyscy zobaczyli na nim odbity wizerunek Madonny, który jest czczony do dziś w sanktuarium w Guadalupe.

Na miejscu objawień zbudowany został mały kościół, w którym umieszczono cudowny obraz z wizerunkiem Niepokalanej. Później powstało sanktuarium. Juan Diego zamieszkał obok zbudowanego kościoła i do końca życia opowiadał o objawieniach, które trwały zaledwie kilka dni. Zmarł 30 maja 1548 r.

Papież Jan Paweł II beatyfikował Juana Diego 6 maja 1990 r., a kanonizował 31 grudnia 2002 r. Jego liturgiczne wspomnienie przypada 9 grudnia.

Nie uczyniony ludzką ręką wizerunek Matki Bożej z Guadalupe odwiedza każdego roku około 6 mln. ludzi – najwięcej na świecie.

Redakcja

Na podstawie:

<https://www.ampolska.co/Artykuly/Swieci-i-blogoslawieni/art-913-Indianski-czciciel-Maryi-sw-Juan-Diego.htm>

IX WARSZTATY LITURGICZNO-MUZYCZNE

26-28 WRZEŚNIA 2025, ZIELONA GÓRA

Prowadzący:
Paweł Bębenek,
Hubert Kowalski, Jakub Tomalak

ASYSTENTKA
Martyna Dziechciaruk

KONSULTACJE WOKALNE
Małgorzata Schmidt

KONCERT WIELBIENIA
28 września 2025, godz. 19:00
kościół pw. Św. Urbana I

KOSZT: 220 ZŁ
ZAPISY: 26.07. - 12.09.2025
KOORDYNATOR: Natalia Makuch

WWW.FACEBOOK.COM ZIELONOGORSKIE-WARSZTATY-LITURGICZNO-MUZYCZNE

PROJEKT WSPÓLFINANSOWANY PRZEZ MIASTO ZIELONA GÓRA

ORGANIZATOR:
Stowarzyszenie
Twoje Talenty

WSPÓŁORGANIZATOR:

PARTNERZY:

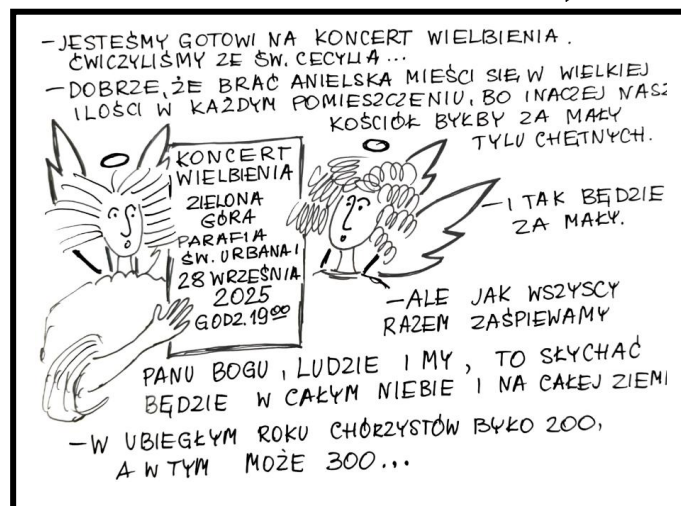

PATRONAT:
BISKUP DIECEZJI ZIELONOGÓRSKO-GÓRZKOWSKIEJ ORAZ PREZYDENT MIASTA ZIELONA GÓRA

Zapraszamy na koncert

Wydarzenie odbędzie się 28 września 2025 r. o godzinie 19:00 w naszym parafialnym kościele - na zakończenie IX Zielonogórskich Warsztatów Liturgiczno-Muzycznych organizowanych przez Stowarzyszenie Twoje Talenty.

NA MARGINESIE

KRZYŻ

Święty Paweł w swoich listach zaznaczał, że prawdziwego chrześcijaństwa nie ma w oderwaniu od krzyża.

Krzyż jest symbolem o głębokim i wielowymiarowym znaczeniu, które zmienia się w zależności od kontekstu kulturowego i religijnego. Może symbolizować życie, nieśmiertelność, równowagę, czy punkt przecięcia świata duchowego i materialnego.

Znak krzyża X lub + pojawia się już u ludów paleolitycznych, lecz obecnie trudno jednoznacznie określić jego ówczesne znaczenie. Być może był symbolem solarnym. Na Bliskim Wschodzie krzyż grecki to symbol nieba i ziemi, słońca, czterech stron świata a nawet kosmosu. Z kolei krzyż wpisany w koło był znakiem kosmicznym znanym u Hetytów już 2000-1000 lat p.n.e. Podobnie wśród pogańskich plemion zamieszkujących w starożytności nasze ziemie pojawiały się np. znaki solarne na Słęzy.

W chrześcijaństwie, krzyż stał się centralnym symbolem męki, śmierci i zmartwychwstania Jezusa Chrystusa, oznaczającym zbawienie i miłość Boga do człowieka. Po śmierci Chrystusa cesarz Hadrian (117-138), chcąc zapobiec gromadzeniu się chrześcijan w miejscu kaźni, kazał krzyże Jezusa i dwóch łotrów wrzucić do cysterny na nieczystości i zasypać śmieciami z całego miasta. Potem zbudował na tym miejscu świątynię bogini Wenus. Hieronim ze Strydonu (331/347-419/420) w swych listach pisał, że przez ok. 180 lat, poganie czcili podobną Jowisza w miejscu zmartwychwstania i murowany posąg Wenus na skale krzyża. Choć dla wyznawców Chrystusa krzyż był bardzo ważny, to dopóki krzyżowano ludzi, a śmierć krzyżowa była najbardziej hańbiącym jej rodzajem, w sztuce wczesnochrześcijańskiej w zasadzie nie występował. Według tradycji pierwszy krzyż, który chrześcijaństwo zaakceptowało jako swój znak, związany był z Konstantynem I Wielkim (272-337) i jego zwycięstwem na moście Mulwijskim w 312 r. Przed bitwą świetlisty znak krzyża miał się ukazać cesarzowi z przekazem „Pod tym znakiem zwyciężysz”. Konstantyn nakazał swoim legionom, aby opatrzyły swoje tarcze i sztandary znakiem, który ujrzał. Tak oznakowana armia, mimo, że pogańska, i będąca w trudnym położeniu rzeczywiście zwyciężyła wojska Maksencjusza (278-312), który w tym czasie przeprowadził też jedno z ostatnich prześladowań chrześcijan.

W 313 roku został podpisany przez cesarzy Konstantyna Wielkiego i Lyncyniusza (260-225) edykt mediolański dający wolność wyznania w Cesarstwie Rzymskim. Zabroniono wówczas między innymi skazywania ludzi na ukrzyżowanie, ustanowiono niedzielę dniem wolnym od pracy.

Krzyż z San Damiano

Za: https://pl.wikipedia.org/wiki/Krzyż%C5%BC_z_San_Damiano#/media/Plik:Kruis_san_damiano.gif

Około 326 r. św. Helena (ok. 248/250 – ok. 330), matka Konstantyna, udała się na pielgrzymkę do Jerozolimy i w pobliżu grobu i wzgórza Czaszki w cysternie odkryła pozostałości drewna z trzech krzyży. Euzebiusz z Cezarei (ok. 264-ok. 340) w latach 338-340, pisząc „Żywot Konstantyna”, wspomina list cesarza do biskupa Jerozolimy Makariusza (III w. – ok. 335), w którym pisze o „odkopaniu świadka najświętszej Pasji Chrystusa, spoczywającego pod ziemią”. Do odkrycia doszło 14 września i stąd też tego dnia obchodzimy pamiątkę owego wydarzenia - Podwyższenie Krzyża

Pańskiego. Aby zweryfikować prawdziwy krzyż na którym zmarł Jezus, miano dotykać każdym kawałkiem człowieka obłożnie chorego. Okazało się, że tylko jeden miał moc uzdrawiającą. Inna tradycja, którą zapoczątkował w 395 r. św. Ambroży z Mediolanu (ok. 340-397) wskazuje, że ten krzyż okazał się krzyżem Pana, przy którym znaleziono tabliczkę (titulus) z napisem w trzech językach - „Jezus Nazarejczyk król Żydowski”.

Jeszcze w Jerozolimie cesarzowa podzieliła znalezisko na trzy części: pierwsza pozostała na miejscu wraz z lewą częścią titulusa; drugą przekazano do Konstantynopola. Trzecią św. Helena zabrała ze sobą do Rymu wraz z prawą stroną titulusa. Historia podzielonych części Krzyża była burzliwa. Ulegały one grabieżom, zniszczeniu i licznemu rozczłonkowaniu. Wraz z innymi relikwiami świętych wchodziły w skład wielu kolekcji, czy zbiorów relikwii, szczególnie rozpowszechnionych w średniowieczu.

Z przesłanek historycznych wynika, że na przykład z Konstantynopola odłamki relikwii trafiły m.in. do Bazyliki św. Piotra w Rzymie, do klasztorów na górze Atos czy do katedry w Esztergom na Węgrzech. Natomiast do Polski według XV-wiecznej tradycji benedyktyńskiej i kronice Jana Długosza, fragmenty Krzyża miały być darem węgierskiego księcia św. Emeryka dla powstałego w 1006 roku opactwa na

górze Łysiec. Według badań historycznych najprawdopodobniej klasztor pod wezwaniem Trójcy Świętej z zadaniem zasiedlenia i chrystianizacji został ufundowany przez polskiego władcę, księcia Bolesława Krzywoustego (1086-1138), a te tak znaczące w dziejach relikwie Krzyża Świętego podarował benedyktynom książę, późniejszy, król Władysław Łokietek w pierwszych latach XIV wieku, kiedy to po powrocie z Węgier umacniał swoją władzę w Małopolsce. Pierwszą czytelną informacją obecności cząstek Krzyża w Polsce była przysięga, jaką złożył na nie bp Jan Muskata w 1306 roku. Relikwia ta, umieszczona w specjalnie wykonanej złotej staurotece, do dziś przechowywana jest w głównym ołtarzu kaplicy Oleśnickich w świętokrzyskim klasztorze. Przeprowadzone badania wykazały, że ów kawałek drewna pochodzi z czarnej sosny rosnącej na Bliskim Wschodzie.

W XVI wieku zarówno Erazm z Roterdamu jak i Marcin Luter poddali w wątpliwość autentyczność partykuł Krzyża. Te stwierdzenia zweryfikował w 1870 roku w swoim opracowaniu „Memoire sur les instruments de la passion de N.-S.J.-C.” francuski architekt i badacz Charls Rohault de Fleury. Obliczył on, że całkowita objętość Krzyża wynosiła ok. 36 tysięcy centymetrów sześciennych. Krzyż składał się z dwóch części: belka pionowa (stipes) miała ok. 3-4 m wysokości, a szerokość belki poziomej (patibulum) wynosiła zazwyczaj 1,8 m. Niekiedy przybijano trzeci element – niewielką tabliczkę z wypisanymi winami skazańca (titulus). Liczba wszystkich fragmentów Krzyża rozproszonych po świecie osiągała wówczas zaledwie 4 tysiące centymetrów sześciennych. Autentyczność nieraz bardzo drobnych fragmentów Krzyża identyfikuje się w dwojaki sposób: badając rodzaj drewna (Krzyż prawdziwy był wykonany z czarnej sosny) oraz sprawdzając pochodzenie partykuł z jednego z trzech miejsc, gdzie pierwotnie rozesłała je św. Helena.

Badania autentyczności Drzewa Krzyża Świętego

Niemiecki historyk Michael Hesemann postanowił w 1997 roku zweryfikować relikwie Krzyża i albo potwierdzić jego autentyczność, albo zanegować. Zdając sobie sprawę, że nie uda mu się potwierdzić autentyczności Drzewa Krzyża nawet określając wiek zachowanych fragmentów, postanowił poddać badaniom zachowany fragment tabliczki (titulusa) przez paleografów, nie informując ich skąd pochodzi napis. Analizą tekstu hebrajskiego zajęli się niezależnie od siebie: prof. Hannah Eshel i dr Gabriel Barkay. Oboje stwierdzili, że pismo to jest charakterystyczne dla I w., a styl ten był w użyciu między I-III w.. Tekstem greckim zajęli się prof. Carsten Peter Thiede z Uniwersytetu Ben Guriona w Beer Szewie i dr Leah die Segni z Uniwersytetu Hebrajskiego w Jerozolimie. Doszli oni do wniosku, że napis w języku greckim pochodzi z I w. Profesorowie Israel Roll i Ben Isaac z Tel Awiwu zajęli się odczytaniem fragmentu inskrypcji po łacinie. Oni również na podstawie uchwyconych szczegółów

stwierdzili, niezależnie od siebie, że napis został wykonany w I w. i znaleźli tego potwierdzenie w inskrypcji ołtarza poświęconego przez Poncjusza Piłata cesarzowi Tyberiuszowi, w Cezarei.

Najstarsze relikwiarze Drzewa Krzyża Świętego w Polsce.

Obecnie w Polsce znajdują się dwie stauroteki, czyli specjalny rodzaj relikwiarza przeznaczony do przechowywania fragmentów Drzewa Krzyża Świętego. W 1960 roku na Ostrowie Lednickim znaleziono podczas badań archeologicznych jedną z nich. Ma ona kształt krzyża greckiego i nie jest młodsza niż pierwsza dekada XI w.

Inna znajduje się w Skarbcu Koronnym na Wawelu. Ma ona pochodzenie bizantyńskie, prawdopodobnie z Konstantynopola i datowana jest na XII wiek. Obydwie niestety nie posiadają już partykuł Krzyża.

Opracowała Marlena Magda-Nawrocka

Korzystano z:

- Bazylika Grobu Pańskiego za : pl.m.wikipedia.org
- Górny G., Rosikoń J. 2012. Świadkowie tajemnicy. Śledztwo w sprawie relikwii Chrystusowych, Izabelin-Warszawa
- Grzywacz E. 2025. Krzyż – historia odkrywana w dziejach sztuki, Kraków
- Hadamik Cz. 2015. Książę innych gór. Góra nad wszystkie góry Królestwa Polskiego, Kielce
- Wieczorek E. 2002. Krzyż – historia i symbolika w: Krajoznawca Górnoląski z 16.12. 2002

*Krzyż w naszym kościele.
Zdjęcie: Stanisław Matuszewski*

DO MATKI BOSKIEJ ZIELNEJ

Matko Boska Zielną zwana
Dziś przyklękam na kolana
Bukiet z ziela trzymam w ręce
Chcę Ci złożyć go w podziękę

Za zebrane w żniwa plony
Niechaj będzie pochwalony
Bóg który przed wieków wiekiem
Przymierze zawarł z człowiekiem

Będiesz wiosną w ziemię czarną
Siał swą dłonią różne ziarno
A gdy przyjdzie Zielnej pora
Będiesz plony zwoził z pola

Snopy zboża kładł w stodole
Aż uprzątniesz swoje pole
Zaś na Zielną z serca swego
Zrobisz bukiet ze wszystkiego

Z kłosów zboża, ziół, leszczyny
Z polnych kwiatów i kaliny
A gdy przyjdiesz przed ołtarze
Złożysz go swej Matce w darze

Ofiarując trud swej pracy
Jak wszyscy wierni rodacy
Ten obyczaj bardzo stary
Karze złożyć z plonów dary.

WNIEBOWZIĘCIE NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY

Wiele jest świąt maryjnych. Wśród tych najważniejszych jest święto Wniebowstąpienia Najświętszej Maryi Panny, najstarsze, a w Polsce znane jako święto Matki Bożej Zielnej. Obchodzone bardzo uroczyście, najpiękniej w Kalwarii Zebrzydowskiej z inscenizacją Zaśnięcia Maryi. W VI wieku ustalono je na 15 sierpnia.

Wystawiono tysiące świątyń pod wezwaniem Matki Bożej Wniebowziętej. Papież Pius XII ogłosił dogmat o Wniebowzięciu Najświętszej Maryi Panny w 1950 r.

W Polsce Najświętsza Maryja Panna jest patronką metropolii gnieźnieńskiej od X wieku, a największym dziełem artystycznym o tej tematyce jest ołtarz Wita Stwosza z XV wieku.

Ten dzień to tradycyjnie okres pielgrzymek do sanktuariów maryjnych – zwłaszcza na Jasną Górę – około 250 tys. pielgrzymów.

Jest też dziękczynieniem za plony. Przynosi się do kościoła bukiety zbóż, warzyw, owoców, kwiatów i ziół.

Komuniści zlikwidowali święto, przywrócono je w maju 1989 r. Jest to też rocznica Cudu nad Wisłą i święto Wojska Polskiego.

Dziękujemy naszym paniom parafiankom: Wacławie Wasik, Irenie Miłoś, Stanisławie Ryczkowskiej, Krystynie Sikorze, Wandzie Walczak, Zofii Machnickiej, Michalinie Sołtysiak za przygotowanie bukietów kwiatów, zbóż i ziół. Złożone ofiary w kwocie blisko 1000 złotych przekazano na ręce księdza proboszcza Mirosława Donabidowicza.

Aleksandra Hirnle-Więskowicz

Nowy proboszcz w zielonogórskiej konkatedrze

Z dniem 1 sierpnia 2025 r. nowym proboszczem zielonogórskiej konkatedry pw. św. Jadwigi Śląskiej został ksiądz Józef Tomiak. Zastąpił on na tym stanowisku księdza Piotra Bortnika, który zarządzał parafią przez trzy lata.

Uroczystości wprowadzenia nowego proboszcza przewodniczył dziekan naszego dekanatu św. Jadwigi - ksiądz Mirosław Donabidowicz - nasz ksiądz proboszcz. Najpierw zgromadzonym wiernym został przedstawiony nowy proboszcz i odczytano dekret księdza biskupa Tadeusza Lityńskiego. Następnie nowy proboszcz, wobec zgromadzonego ludu, dotykając świętej Ewangelii, wyraził gotowość posługi duszpasterskiej w parafii konkatedralnej. Po homilii ks. Józef Tomiak wobec ludu wypowiedział wyznanie wiary katolickiej. Następnie kontynuował

sprawowanie swojej pierwszej Mszy Świętej we wspólnocie parafii św. Jadwigi.

Redakcja

Zdjęcie:

<https://zgg.gosc.pl/doc/9363003.Obrzed-wprowadzenia-proboszcza-do-zielonogorskiej-konkatedry>

„Błogosławiony, kto nie stracił nadziei”.

W niedzielę, 27 lipca 2025 r. obchodziliśmy V Światowy Dzień Dziadków i Osób Starszych - pod hasłem „Błogosławiony, kto nie stracił nadziei”. W orędziu na ten dzień papież Leon XIV zaapelował o szacunek i wdzięczność dla seniorów i o troskę o nich.

W oczach Boga „(...) starość jest czasem błogosławieństwa i łaski, a osoby starsze są dla Niego pierwszymi świadkami nadziei” - podkreślił Leon XIV. Dodał, że podobnie jak „kruchość osób starszych domaga się żywotności młodych”, tak „niedoświadczenie młodych potrzebuje świadectwa osób starszych, aby mądrze planować przyszłość”.

„Jakże często nasi dziadkowie byli dla nas wzorem wiary i pobożności, cnót obywatelskich i zaangażowania społecznego, pamięci i wytrwałości w próbach! Na to piękne dziedzictwo, jakie przekazali nam z nadzieją i miłością, nigdy nie odpowiemy z wystarczającą wdzięcznością i konsekwencją” - ocenił papież.

„Odwiedzenie osoby starszej, to sposób na spotkanie Jezusa, który nas wyzwala z obojętności i samotności” – powiedział Papież.

Dzień ten ustanowił papież Franciszek 31 stycznia 2021 r. Ogłaszając swoją decyzję, podkreślił, że głos osób starszych jest cenny, „ponieważ wyśpiewuje chwałę Bogu i strzeże korzeni narodów”.

Anna Paszkowicz-Szymczak

Na podstawie:

<https://episkopat.pl/doc/231722.Oredzie-papieza-Leona-XIV-na-V-Swiatowy-Dzien-Dziadkow-i-Osob>

Aniele Boży, Strózu mój, Ty zawsze przy mnie stój. Rano, w wieczór, w dzień i w nocy Bądź mi zawsze ku pomocy. Strzeż duszy i ciała mego i doprowadź mnie do żywota wiecznego. Amen

2 października wspomnienie świętych Aniołów Stróżów

Wspomnienie Aniołów Stróżów przypomina nam o Bożej interwencji w dzieje człowieka za pośrednictwem Aniołów.

Słowo anioł w języku hebrajskim i greckim oznacza posłańca. W Piśmie Świętym znajdujemy wielokrotnie jak Aniołowie reprezentują Pana Boga, zwiastując człowiekowi Jego wolę. Wierzymy, że każdy człowiek w chwili narodzin otrzymuje swojego osobistego Anioła Stróża, którego zadaniem jest strzeżenie od zła i niebezpieczeństw. Anioł Stróż towarzyszy człowiekowi aż do chwili jego śmierci i prowadzi ku zbawieniu. Dlatego Aniołów Stróżów nazywa się opiekunami. Dopiero po śmierci dowiemy się, jak wiele im zawdzięczamy.

Warto się im nieustannie powierzać i nie zapominać o częstej modlitwie.

Redakcja
Za: brewiarz.pl

PIELGRZYMKA NA JASNĄ GÓRĘ

43 diecezjalna piesza pielgrzymka z Zielonej Góry na Jasną Górę, pod opieką ks. Krzysztofa Korcza, rozpoczęła 2 sierpnia 2025 r. się Eucharystią o godzinie

6 rano - pod przewodnictwem księdza biskupa Tadeusza Lityńskiego w zielonogórskiej konkatedrze pw. św. Jadwigi Śląskiej. Pielgrzymi z Gorzowa

pod przewodnictwem ks. Krzysztofem Kolanowskim wyruszyli już 31 sierpnia, a z Głogowa z ks. Pawłem Patrzyłasem również 2 sierpnia.

Ogółem wyruszyło ponad 300 osób. Do pokonania mieli 365 km. Do Matki Bożej dotarli 12 sierpnia. Zanieśli ze sobą swoje własne intencje oraz wiele innych, które zostały im powierzone.

Redakcja

Zdjęcia: www.niedziela.pl/zdjecia/8358/43-Piesza-Pielgrzymka-Diecezji-Zielonogorsko-Gorzowskiej-z-Zielonej-Gory-na-Jasna/

Z życia Parafialnego Zespołu Caritas

Z UŚMIECHEM DO SZKOŁY

Zbliża się rok szkolny 2025/2026. Wolontariusze Parafialnego Zespołu Caritas wzięli udział w zbiórce artykułów szkolnych. Z życia wiemy, jak gorący jest okres przygotowań do szkoły. Pomoc rodzicom dzieci idących do szkoły jest bezcenna. Początek roku szkolnego szczególnie ważny jest dla początkujących uczniów. Nowe postanowienia, czyste zeszyty, długopisy pięknie piszące, kredki, farbki i kartki z bloku czekające na wypełnienie wspomnieniami z wakacji. Jeśli rok szkolny dobrze się zaczyna, to istnieje szansa na pozytywne jego zakończenie. Klienci sklepu BIEDRONKA, a także parafianie biorący udział w zbiórce w kościele, przekazują wraz z artykułami szkolnymi dobre fluidy. Pani wkładająca do koszyka zeszyty w kratkę życzy przyszłemu właścicielowi polubienia matematyki. Zebrane zeszyty nie muszą mieć okładek. Opakowane są uśmiechem i życzliwością.

Z Diecezji otrzymaliśmy piętnaście plecaków, które wypełnimy wyprawką szkolną. Chcielibyśmy, aby dzieci podopiecznych miały zapewniony równy start po wiedzy. Dzięki akcji dzieci będą mogły iść „Z UŚMIECHEM DO SZKOŁY”.

Fundusz Europejski Pomocy Żywnościowej (FEPŻ)

W ramach Funduszu Europejskiego Pomocy Żywnościowej otrzymaliśmy ostatnią dostawę żywności dla 46 podopiecznych. Z magazynu Żywnościowego Diecezji w Ochli w upalny piątek na początku sierpnia dostarczono do naszego kościoła 2075 kg artykułów żywnościowych. Wśród nich znalazły się: olej rzepakowy, mąka, cukier, mleko, konserwy mięsne, pasztet, miód, herbatniki, makaron, ser żółty, fasolka po bretońsku. Wszystko pod koniec ciężkie - nawet mąka. Dzięki pomocy pracowników z Diecezji, żywność szybko została przeniesiona z furgonu dostawczego pod magazyn PZC. Artykuły przeznaczone dla podopiecznych wydaliśmy w sobotę.

Dziękujemy wszystkim za okazywaną życzliwość, bezpośrednie zaangażowanie w akcjach pomocowych oraz za pomoc finansową, dzięki której będziemy mogli zakupić brakujące przybory szkolne.

Zapraszamy chętnych do działania w PZC. Apelujemy do osób dorosłych i młodzieży, aby jako wolontariusze dołączyli do nas. Wolontariuszem może zostać każdy, kto ma w sobie pragnienie pomocy innym.

Parafialny Zespół Caritas

Trzeba się natrudzić, by zawsze czynić dobro... Droga do świętości nie jest dla leniwych” (Papież Franciszek)

KRZYŻÓWKA PARAFIALNA

Wśród osób, które do 25 września wrzucą kupon z poprawnym rozwiązaniem hasła krzyżówki wylosowana zostanie nagroda. Nagrodą jest intencja Mszy Świętej. Treść intencji według życzenia nagrodzonego, termin do ustalenia z Księdzem.

Kupony prosimy wrzucać do oznaczonego pojemnika przy stoliku z prasą.

W zielone pola wpisujemy słowa związane ze zdjęciem.

Z liter w polach żółtych należy ułożyć

rozwiązanie: **K – 7 liter**

KUPON KRZYŻÓWKA PARAFIALNA WRZESIEŃ 2025

HASŁO

.....

IMIĘ I NAZWISKO

.....

ADRES

.....

ROZWIĄZANIE KRZYŻÓWKI LIPIEC-SIERPIEŃ 2025

KAPŁAN

Nagrodę wylosowała:

Pani Joanna Zmitrowicz

Gratulujemy!

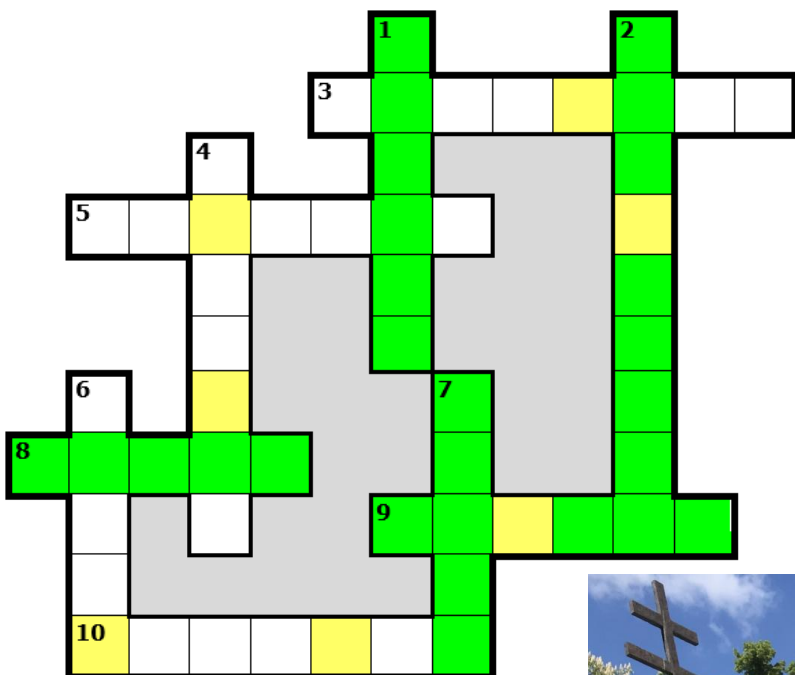
ROZWIĄZANIA KRZYŻÓWKI LIPIEC-SIERPIEŃ 2025

Poziomo:

3. KANONIZACJA,
5. PROCESJA,
7. TENOR,
8. ŻEBRO,
10. PIEKŁO,
11. RADIO,
14. UBOGI,
16. WIKARY,
17. ETUI,
19. ARKA,
21. ADWENT,
22. MŁODZI.

Pionowo:

1. ZAKONNIK,
2. MIŁOSIERDZIE,
4. AMEN,
5. PRZEOR,
6. ABEL,
9. ORGANY,
10. PAŃNIK,
12. FUTERKO,
13. ŚWIĘTA,
15. OŁTARZ,
18. TREMA,
20. ADAM.

Poziomo:

3. Św. Piotra w Rzymie,
5. Szwajcarskie wojsko Watykanu,
8. Wyraz ze zdjęcia foto. Marek Drewnowski
9. Wyraz ze zdjęcia,
10. Sykstyńska w Watykanie,

Pionowo:

1. Wyraz ze zdjęcia,
2. Wyraz ze zdjęcia,
4. Tam przekazywane jest Świętopietrze,
6. Obraz bezpośrednio na ścianie,
7. Wyraz ze zdjęcia.

Opracował: Marek Drewnowski

Nie ma innego klucza do nieba poza krzyżem.

św. Charbel

Intencje Żywego Różańca na miesiąc wrzesień

O odnowienie naszych relacji ze stworzeniem. Módlmy się, abyśmy inspirowani przykładem św. Franciszka, zrozumieli wzajemną zależność wszystkich stworzeń, kochanych przez Boga, godnych miłości i szacunku.

MSZE ŚWIĘTE I NABOŻEŃSTWA

Msza Święta w dni powszednie:

o godz. 7.00 9.00 i 18.00, piątek 16.00-DPS

Msza Święta w niedzielę

o godz. 8.00, 10.00-DPS, 11.00, 12.30 i 18.30

Okazja do spowiedzi - w tygodniu i w niedzielę 30 minut przed Mszą Świętą.

Nabożeństwa:

- W każdy wtorek po Mszy Świętej wieczornej Litania do św. Urbana I i uczczenie relikwii św. Urbana I.
- W każdą środę po Mszy Świętej wieczornej Nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy.
- W każdy czwartek adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy godz. 17.15.
- W każdy piątek o godz. 15.00 Koronka do Miłosierdzia Bożego.
- W każdą sobotę o godz. 17.30 – przed Mszą Świętą wieczorną - Nowenna do Matki Bożej Pompejańskiej.
- W każdą niedzielę o godz. 7.40 Godzinki o Niepokalanym Poczęciu Najświętszej Maryi Panny.

Pierwsza niedziela miesiąca

Msza Święta o godz. 8.00 w intencji Żywego Różańca i zmiana Tajemnic.

PARAFIALNY ZESPÓŁ „CARITAS”

Prowadzi działalność charytatywną na rzecz ubogich parafian, rodzin wielodzietnych, bezrobotnych i chorych. Zadeklarowane kwoty można wpłacać w każdą II niedzielę miesiąca. Konto: 67 1090 2532 0000 00011729 6727

KANCELARIA

Godziny urzędowania:

środa godz. 8.00-9.00, 16.00-17.00

(sprawy pilne po każdej Mszy Świętej lub przez kontakt telefoniczny)

DUSZPASTERZE

Proboszcz: Ks. Mirosław Donabidowicz

Wikariusz: Ks. Michał Barański

PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA

pw. św. Urbana I

ul. Braniborska 17

65-273 Zielona Góra

tel. 68 320 00 60

adres e-mail: kancelaria@parafia-urban.zgora.pl

Konto Parafii:

ALIOR BANK

Nr Konta: 88 2490 0005 0000 4530 3824 1621

Z PARAFIALNEJ KSIĘGI ...

CHRYZTY:

Maria Sałasińska

Julia Bartkiewicz

Hugo Pelc

Sławomir Sędzicki

Klaudia Wydra

ŚLUBY:

Maria Borawska - Sławomir Marczak

POGRZEBY:

Kazimierz Chojnicki

Krystyna Sitarska

Elżbieta Przewłocka

Krystyna Wolańska

Edmund Frączak

Irena Hamerla

Franciszek Jacewicz

Jan Raubo

Waleria Skrobiś

Mariusz Stańczak

REDAKCJA:

Redaktor naczelny: ks. Michał Barański

Zespół redakcyjny: Marlena Magda-Nawrocka,

Marek Drewnowski, Halina Waszkiewicz, Zuzanna Junke.

Korekta: Aleksandra Hirnle-Więskowicz

Zdjęcia: Stanisław Matuszewski

Skład komputerowy: Anna Paszkowicz-Szymczak

Kontakt z redakcją: urbanus.zg@o2.pl

Druk: drukarnia XEROtronik, ul. Wiśniowa 1,
65-517 Zielona Góra

NA MARGINESIE

